

Mdungu brengt West-Afrikaanse pop naar Meander

Mdungu ontstond in 2002 tijdens de jazzworkshops van het Rotterdams conservatorium onder leiding van Benjamin Herman. Dit jaar zal voor Mdungu in het teken staan van een maandelijkse gig in Meander, met steeds een andere gastsolist.

JAÏR TCHONG

AFGELOPEN ZOMER klonk tijdens een mooie Paradeavond ineens *L'Armée Guinéenne* in de concerttent. Deze klassieker van de West-Afrikaanse pop werd ooit opgenomen door Bembeya Jazz National, één van de vele Guinese staatsorkesten uit de jaren zestig. In de jaren na de onafhankelijkheid ontstond overal in West-Afrika een rijke mix van Cubaanse en Afrikaanse muziek.

De jonge Nederlandse groep

Mdungu heeft zich bekwaamd in dit inmiddels klassieke repertoire. Vanuit deze inspiratiebron ontstaan steeds meer eigen stukken.

Begin januari was de eerste editie van de door Mdungu georganiseerde maandelijkse clubavond in Meander, met Benjamin Herman (New Cool Collective) als gast, een groot succes. Met het zweet op het voorhoofd en een brede grijns stond Herman tussen zijn voormalige studenten van het Rotterdams conservatorium te spelen. Heel even kon je in het Guinee van de jaren zestig wanen.

Op bezoek bij een repetitie van Mdungu.

In de recreatieruimte van een ontakeld asielzoekerscentrum in Doorn staan de musici ontspannen

in een kring opgesteld. Bassist, drummer, percussionist, drielopende blazerssectie en twee gitaristen zijn in de stralende zon aan het oefenen voor het tweede optreden in Meander.

In het midden van de cirkel ronkt een laptop waarmee de sessie als studiemateriaal wordt opgenomen. Speciale gast is ditmaal zanger Cheikh Tijan, wiens improvisaties moeiteloos een plekje vinden in de arrangementen van Mdungu.

Altsaxofonist en bandleider Thijs van Milligen: "Die klassieke West-Afrikaanse pop heb ik leren kennen door een serie die ooit bij *De Avonden* op de radio werd uitgezonden. Daar zat ik met een cassette in de aanslag iedere week naar te luisteren. Ik raakte geheel verslin-

gerd aan die typische, contrapuntische gitaarlijnen die prachtig in elkaar worden geweven."

"Anders dan popmuziek zweéft Afrikaanse muziek, die wordt niet elke maat met een basdrum aan de

'AFRIKAANSE MUZIEK WORDT NIET ELKE MAAT VERANKERD'

grond verankerd. In popmuziek hoef je niet te discussiëren over waar de één zit. Afrikaanse muziek is veel ambiguër. Dat maakt het interessant. Ik heb die stukken tot op de tweede geanalyseerd om erachter te komen wat het geheim

van de Afrikaanse muziek is."

Mdungu ontstond in 2002 tijdens de jazzworkshops van het Rotterdams conservatorium onder leiding van Benjamin Herman. Van Milligen: "Gitarist Michiel Bel komt uit de funk en hiphop, hij speelt ook in de Utrechtse hiphopgroep Illicit. De tweede gitarist Frank Jonas heeft meer een jazzachtergrond. Maar onze voorkeuren zijn de laatste tijd naar elkaar aan het groeien. Momenteel leest iedereen *In griot time - an American guitarist in Mali* gelezen, een klassieke studie van Banning Eyre naar wat die klassieke West-Afrikaanse pop zo bijzonder maakt."

Afgelopen mei is Ebou Gaye Mada, ooit lid van de vermaarde Gambiaanse groep Ifang Bondi, toege-

treden tot Mdungu. Net als de Amerikaanse acteur Forest Whitaker, op wie Mada sprekend lijkt, heeft de percussionist een misvorming aan de ogen.

Hoe hij daaraan kwam, typeert de enorme invloed van Cubaanse muziek in het West-Afrika van de jaren zestig. Mada: "Toen wij in Gambia met Ifang Bondi destijds in de clubs traditionele West-Afrikaanse muziek gingen spelen, kregen we bakstenen naar ons hoofd geslingerd. Hoe we het durfden om die tribale onzin te spelen, in plaats van de toen zo populaire Cubaanse muziek."

Mdungu, vanavond om 22.00 uur in Meander. 13 maart speelt gitarist Anton Goudsmit mee.

Het Parool 14 februari 2008